

Molitve in pesmi

za

cerkvene obhode ali procesije

z

najsvetejšim sakramentom

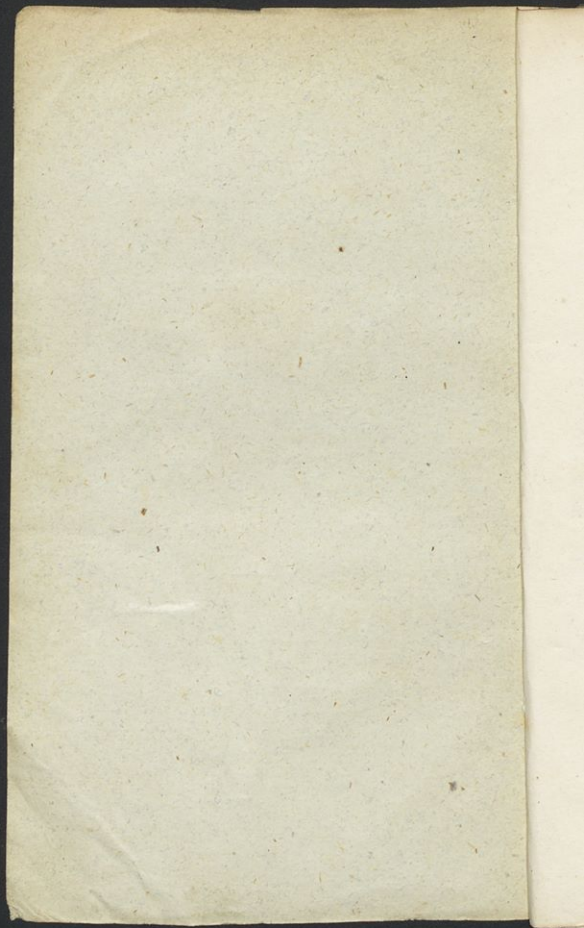
ob godu

presvetega rešnega telesa

in ob prošnjah

za

blagoslov zemeljskih sadežev.

64920

Jos. Benda del. 20

Pridite, pokleknite in molite
gospoda, svojega Boga!

Ps. 94. 6.

Molitve in pesmi

z a

cerkvene obhode ali procesije

z

najsvetejšim sakramentom

ob godu

presvetega rešnega telesa

in ob prošnjah

z a

blagoslov zemeljskih sadežev.

V Gradcu 1859.

Natisnol Jožef A. Kienreich.

64920

Molim te pobožno, pravi Bog z nebes!
V teh podobah kruha si zakrit' zares:
Tebi serce moje vse podverže se;
Ce te premišljuje, pač omaga vse.

V Gradcu 1889.

National und Universitätsbibliothek.

Molitva

**pri obiskovanji presvetega rešnega
telesca.**

(Po Alfonzu M. Liguori.)

Moj Bog in gospod, Jezus Kristus! ki si iz ljubezni do nas v presvetem sakramentu noč in den pričujoč, in z veliko ljubeznijo nas čakaš in vabiš, da bi te prišli obiskat in molit; terdno verujem, da si resnično pričujoč v presvetem oltarskem sakramentu; ponižno te molim, in spoznam svojo veliko nevrednost; zahvalim te za vse tvoje gnade in dobrote, posebno te dnes zahvalim za to milost, da mi v tem presvetem sakramentu samega sebe daješ; da je tvoja mati, prečista devica Marija, tudi moja mati in moja besednica pred toboj: in da si me danesnji den spet poklical te v tej cerkvi obiskati.

O moj dobrotljivi in usmiljeni Jezus! iz celega serca te tukaj častim

in molim v presvetem sakramentu, prvič zato, da se ti zahvalim za ta prečudežni sakrament, v katerem nam svojo največo ljubezen skazuješ; drugič zato, da saj nekoliko popravim tisto neizrečeno krivico in nečast, ktero ti neverniki, krivoverci in tudi malopridni katoljški kristjani v tem presvetem sakramentu delajo; in tretjič zato, da bi s svojim obiskanjem in počastenjem tebe, o prečastitljivi Jezus! po vseh tistih krajih na vsem svetu počastil, v katerih se ti v presvetem sakramentu zapuščen brez počesčenja znajdeš.

Moj dobrotljivi Jezus! preserčno te ljubim, tebe svojo največo dobroto; iz ljubezni do tebe mi je iz serca žal, da sem grešil, da sem tvoje ljubeznive zapovedi prelomil, ktere mi le zato daješ, da bi me časno in večno srečnega storil; zdaj pa terdno sklenem, se prihodnjič s tvojo milostjo in pomočjo vseh grehov in grešnih priložnosti skerbno varovati, da tebe, o večna dobrota! nikoli več ne razžalim.

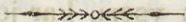
Zdaj se pa jaz nevredna stvar tebi svojemu dobrotljivemu stvarniku popolnoma izročim. Tvoji sveti volji

podveržem svojo slabo, le še preveč na hudo nagneno voljo; v tvoje sveto serce položim svoje revno, merzlo, nehvaležno serce, in te ponižno prosim, o usmiljeni Jezus! užgi v mojem sercu ogenj svoje božje ljubezni, in vzemi iz mojega serca vse to, kar ti ne dopade, in kar me tvoje ljubezni nevrednega dela. — Ves želim tvoj biti, popolnoma se tebi darujem; stori z menoj in z vsem, kar je mojega, po svoji sveti volji. Zdaj nič drugega ne iščem, nič drugega ne želim, kakor tvojo ljubezen imeti, tvojo presveto voljo popolnoma dopolnovati, in v dobrem do konca stanoviten ostati.

Priporočim ti pa tudi vse verne duše v vicah, in prosim za nje, zlasti za tiste, ktere so s posebno pobožnostjo ta presveti sakrament molile in častile, in so bile tvoji neomadežni materi s posebno ljubeznijo vdane. — Ravno tako te dnes tudi prosim za vse svoje dobrotnike, prijatelje in sovražnike, in za vse terdovratne grešnike, da bi jim dodelil duha resnične pokore.

Zdaj pa še sklenem vse želje in zdihtovanja svojega serca z ljubezni-

vimi občutljeji tvojega presvetega
serca, o Jezus! in tako sklenjene da-
rujem tvojemu nebeškemu očeti, in ga
prosim v tvojem svetem imeni, da bi
je iz ljubezni do tebe milostljivo usli-
šal. Amen

Molitve in pesmi

za obhode ali procesije

z najsvetejšim sakramentom,

od godu presvetega rešnega telesa in ob prošnjah
za poljski blagoslov, kedar se začetki sv. evan-
geljev berejo.

Kedar se iz cerkve gre, se moli rožni ve-
nec v čast presvetega rešnega telesa: „Jezus!
kterega v najsvetejšem sakramentu
molimo“; — ali pa angelski roženkranc:
„Svet, svet, svet je gospod Bog sa-
baot; nebo in zemlja ste polne nje-
gove časti. — Čast bodi Bogu očeti
in sinu in svetemu duhu; kakor je
bila v začetku, zdaj in vsele, in na
vse večne čase. Amen“. Vmes se tudi
zapoje: „Sveti, sveti, sveti, črez vse
sveti! Jezus Kristus najsvetejši v sve-
tem rešnem telesu“. — Kdor pa brati zna,
naj moli alj poje nasledne pesmi in molitve.

Pesem telovska.

(Pange lingua.)

1. Vsi jeziki povzdignite * hvalo, čast zveličarju! * vsi gospoda počastite * v sakramentu rešnemu, * nja telo in kerv molite, * slavo pojte Jezusu.

2. Je devica ga rodila * sina večnega Boga; * zemlja je od nja dobila * seme uka božjega: * njega rešna kri omila * grehe celega sveta.

3. Po večerji zadnji zročil * svojo kerv ino telo, * pred ko se je svojih ločil * ino vzel od njih slovo, * vsem ljubezen priporočil: * „V moj spomin storite to!“

4. Kruh in vino spremenilo * se je v nja meso in kri; * kakor se je tam zgodilo, * na oltarji se godi. * To prečudno opravilo * sveta vera nas uči.

5. Vsi ponižno počastimo * in molimo Jezusa; * s srcem roke povzdignimo, * naj nam sveti žegen da; * 'z vsega serca zahvalimo * svojega zveličarja.

6. Večnemu očeti hvala, * hvala božjemu sinu, * da bi se spodobno dala * tudi duhu svetemu! * Hvalo vsaka stvar davala * trojednemu Bogu.

Druga.

(Lauda Sion Salvatorem.)

1. Hvali Sion (kerščanska cerkva) zveličarja, * hval³ pastirja in vižarja * s pesmimi zahvalnimi! * Bi se mu vse časti dale, * on je veči, kor vse hvale, * ga ne znaš prehvaliti.

2. Živi kruh, ki nas oživlja, * dnes posebno čast dobivlja; * po svem svetu moli se. * On pri jedi je večerni * dan bil družbi dvanajsterni, * preden Jezus terpel je.

3. Da bi se mu polna hvala, * glasna no vesela dala, * serce poskakovalo! * Dnes se spomnimo veselo, * ko je sveto rešno telo * prvič b'lo postavljeno.

4. Pri ti mizi nova dala * se daritva nov'ga kralja, stari aldov konc ima; * staro je pa od novega, * senca le od resnice vsa, * noč skoz den premagana.

5. Kar pri mizi Kristus storil, * krez vino in kruh govoril; * v svoj spomin on djat veli. * Sveto skoz besedo dano * berž se v zveličansko hrano * kruh in vino spremeni.

6. Nauk se kristjanom dava, * da pri meši spremenjava * kruh se v meso, vino v kri. * Kder pa um, oko omaga, * živa vera tam pomaga * zoper znanih red reči.

7. V totih le podobah raznih, * v rečeh ne, le v znamnjih praznih * imenitne reči so. * Meso, kri znaš jesti, piti; * vendar Kristus ves je skriti * pod podobo vsaktero.

8. Kdorkoli njega uživa, * vsaki celega dobiva, * on ne dá se razdelit'. * En uživa, alj stoteri, * vsaki po ednaki meri; * vendar vživan ni povžit'.

9. Vživa dober ali hudi; * alj v tem vzrok nahajaš tudi * smerti alj zveličanja. * Hudim smert, dobrim zdravilo: * glej! ednako obhajilo * kak razločen konec ima,

10. Če se hostija razlomi, * ino dade troha komi: * toljko on dobi, ne dvomi! * koljko v celi hostji je. * Reč nobena se ne loči, * le podoba se razkroči, * v kateri Kristus ves nazoči * nikdar ne pomeša se.

11. Glejte! angelska je hrana, * za popotnike je dana, * kruh otročji imen'vana; * psom ne sme se davati. * V znamenjih Bog to htel je dati, * kedar Izaka zaklati, * jagne vuzemsko dar'vati, * z mano je nasiliti.

12. Dober ti pastir, kruh pravi, * vsmiljen Jezus nas ozdravi: * ti nas pasi, nas obvari, * nas z zveličanjem obdari * tam v nebeskem kraljestvi! * Ti, ker vse ti je mogoče, * ker nas paseš tu vmerjoče: * daj nam tam pri mizi biti, * vsel' se s toboj veseliti * v tovaršiji 'zvoljenih. Amen. Alleluja!

I. Evangelje.

Pred vsakim evangeljem moli z mešnikom:

Očisti moje serce in moje ustnice, vsemogočni Bog! ki si ustnice preroka Izaija z ognjenim ogljem očistil; blagovoli me po svoji veliki milosti.

tako očistiti, da bom zamogel tvoje sveto evangelje vredno oznanovati.

Gospod bodi v mojem sercu in na mojih ustnicah, da vredno in spodobno tvoje evangelje oznanujem.

Začetek sv. evangelja po svetem Mateji.

Bukve rodú Jezusa Kristusa, sina Davidovega, sina Abrahamovega. Abraham je rodil Izaka; Izak pa je rodil Jakopa; Jakop pa je rodil Judata in njegove brate. Juda pa je rodil Faresa in Zara s Tamaro; Fares pa je rodil Ezrona; Ezron pa je rodil Arama. Aram pa je rodil Aminadaba; Aminadab pa je rodil Naasona; Naason pa je rodil Salmona. Salmon pa je rodil Booca z Rahaba; Booc pa je rodil Obeda z Ruto; Obed pa je rodil Jeseta; Jese pa je rodil Davida kralja. David kralj pa je rodil Salomona ž njo, ki je bila Urijeva. Salomon pa je rodil Roboama; Roboam pa je rodil Abija; Abija pa je rodil Asata. Asa pa je rodil Jozafata; Jozafat pa je rodil Jorama; Joram pa je rodil Ozija. Ozija pa je rodil Joatama; Joatam pa je rodil Ahaca; Ahac pa je rodil

Ezekija. Ezekija pa je rodil Manasete; Manase pa je rodil Amona; Amon pa je rodil Jozija. Jozija pa je rodil Jehonija in njegove brate ob babilonskem preselovanji. In po babilonskem preselovanji je Jehonija rodil Salatiela; Salatiel pa je rodil Zorobabela. Zorobabel pa je rodil Abiuda; Abiud pa je rodil Eliakima; Eliakim pa je rodil Azorja. Azor pa je rodil Sadoka; Sadok pa je rodil Ahima; Ahim pa je rodil Eliuda. Eliud pa je rodil Eleazarja; Eleazar pa je rodil Matana; Matan pa je rodil Jakopa. Jakop pa je rodil Jožefa, moža Marije, od ktere je rojen Jezus, ki je imenovan Kristus.

Po besedah svetega evangelja, in po zasluženji in priprošnji sv. apostola in evangelista Mateja nam odpusti, o gospod, vse naše grehe in hudobije. Amen.

V. Od treska in hudega vremena.

O. Reši nas, o gospod.

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj k tebi pride.

Molimo.

O Bog, kteri si nam v prečudenem sakramentu spomin svojega trpljenja zapustil; daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi občutimo.

O Bog, ki te greh razžali in pokora potolaži, poglej milostljivo na prošnje k tebi kličočega ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

Prosimo te, o gospod! odverni od nas in svoje hiše vse zlege peklenskega sovražnika in vsako škodo hudega vremena; po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Mešnik s presvetim rešnim telesom blagoslovijo, govore:

Z nebeškim žegnomo naj bo blagoslovljen, obvarovan in ohranjen ta kraj in vsi njegovi prebivavci in tudi polje in zemski sadeži v imeni Boga očeta, in sina in sv. duha. Amen.

Pri vsakem žegnu se poje: „Častimo te, živi kruh angelski“.

Kedar se dalje gre, se moli ali poje nasledna pesem:

(Sacris solemniis.)

1. Praznika svetega * dnes veselimo se, * prav iz unetega * serca naj hvala gre. * Staro vse prejde naj, * vse novo bodi zdaj: * misli, djanje vsak prenovljaj.

2. Dnes posvečujemo * zadnje noči spomin, * ker se spomnujemo, * kako je božji sin * svoje prijateljše zbral, jagne jim jesti dal, * tak zapoved Judov dostal.

3. Učenci uživajo * velikonočno jed, * zadnjič dobivajo * rešno telo prejet. * Vžiti ga jim daje, * pa razdeli se ne, * vsak posebej cel'ga prejme.

4. Kedar prejemajo * slabi telo, * se ga navzemejo, * moč jim je prava to; * kelih jim tud zroči, * da jim ga in veli: Vsi ga pite, moja je kri!

5. Tak je postavljeno * njegovo telo v dar, * dušam pripravljeno, * da ga zavživa stvar. * Mešniki stor'jo to, * ga sami uživajo * in ga drugim vrednim dajo.

6. Zdaj od nebeškega * kruha naš duh živi: * iz kruha belega * se nam živ Bog stori. * Čudi se, o kristjan! * Jezus je vsem jed dan, * bod' si reven in zanič'van.

7. Danes te prosimo * trojni, edini Bog! * v srcih te nosimo, * varji nas vseh nadlog. * Živi nas slabe zdaj, * k tebi nam priti daj, * in te uživati vekomaj.

II. Evangelje.

Moli, kakor pred prvim evangeljem.

*Začetek sv. evangelja po sv. evan-
gelistu Marku.*

Začetek evangelja Jezusa Kri-
stusa, sina božjega, kakor je pisano
v Izaiji preroku: Glej! jaz pošljem
svojega angela pred tvojim obličjem,
kteri bo pripravljaj tvoj pot pred to-
boj. Glas vpijočega v puščavi: Pri-
pravite pot gospodu, ravne storite
njegove steze! Janez je bil v pu-
ščavi, in je kerščeval in oznanoval
kerst pokore v odpuščenje grehov.
In k njemu je hodila vsa judovska
dežela, in vsi Jeruzalemc, in so bili
kerščeni od njega v reki Jordanu, ko
so se obtožili svojih grehov. Imel je
pa Janez oblačilo iz kameljih dlak in
usnjat pas okoli svojih ledij, in je je-
del kobilice in divji med. In je ozna-
noval, rekši: Močnejši, kakor jaz,
pride za menoj, kteremu nisem vreden,
priklonjen odvezati jermena njegovih
črevljev. Jaz sem vas kerstil z vodo,
on pa vas bo kerstil s svetim duhom.

Po besedah sv. evangelja in po zasluženji in priprošnji sv. evangelista Marka nam odpusti, o gospod! vse naše grehe in hudobije. Amen.

V. Pomora (kuge), lakote in boja.

O. Reši nas, o gospod!

V. Gospod, vsliši mojo molitev.

O, In moje vpitje naj k tebi pride.

Molimo.

O Bog, kateri si nam v prečudenem sakramentu spomin svojega terpljenja zapustil: daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi občutimo.

O Bog! od katerega pridejo svete želje, dobre misli in pravične dela, daj svojim služebnikom tak mir, kakega svet dati ne more, da bodo naše serca tvojim zapovedim udane, in časi s tvojo pomočjo brez straha pred sovražnikom varni in mirni.

Vsemogočni, večni Bog, požegnaj naš kraj; da prebivajo v njem zdravje, čistost, zmaga, moč, pohlevnost, dobrota, in krotkost, spolnovanje postave in zahvala očetu, sinu in sv. duhu; in tvoj žegen, o gospod! ostani

v tem kraju in med vsemi njegovimi prebivavci zdaj in na vekoma. Amen.

Mešnik zopet s presvetim rešnim telesom blagoslovijo in govorijo, kakor pri prvem žegnu: **Z** nebeškim žegnom itd.

Kedar se dalje gre, se moli ali poje nasledna pesem:

1. Pridi molit, o kristjan! * od ljubezni svete vžgan, * kjer je Jezus v sakramentu * iz ljubezni dan.

2. Tukaj so svete reči: * Jezusa telo in kri; * duša, ktera njega vživa, * se ne pogubi.

3. Bodi češčen odrešnik! * v nadlogah naš pomočnik, * svojim vernim, tebi zvestim * varuh in učnik.

4. Posvečuj nas ti zares, * čudapolni kruh z nebes! * ti nas reši vseh nevarnost * duš ino teles.

5. Spokorjenja daj solze, * grehov zbriši nam dolge; * vera, upanje, ljubezen * da vsel v nas goré.

6. Kadar umerje telo, * vzemi duše ti v nebo; * da se bomo veselili * vekoma s tobó.

III. Evangelje.

Moli, kakor pred prvim sv. evangeljem.

*Začetek sv. evangelja po sv. evan-
gelistu Lukežu.*

V dnevih Heroda, kralja judovskega, je bil duhoven, Caharija po imenu, od Abijevega roda, in njegova žena od Aronovih hčer, in njeno ime je bilo Elizabeta. Bila sta pa oba pravična pred Bogom, ker sta živela po vseh zapovedih gospodovih nesvarljivo. In nista imela otrok, ker je bila Elizabeta nerodovitna, in sta bila oba že priletna. Prigodilo se je pa, ko je duhovsko službo opravljal po versti svojega reda pred Bogom, po navadi duhovščine, ga je ravno zadelo kadilo užgati, in je šel v tempel gospodov. In vsa množica ljudstva je bila zveneč, in je molila ob uri kajenja. Prikazal se mu je pa angel gospodov stoječ na desni strani kadilnega oltarja. In ko je Caharija videl, se je ustrašil, in groza ga je obšla. Angel pa mu je rekel: Ne boj se Caharija! zakaj tvoja prošnja je uslišana; in tvoja žena Elizabeta ti bo sina rodila,

in njegovo ime imenuj Janez. In boš vesel in od veselja poskakoval, in veliko se jih bo njegovega rojstva veselilo. Zakaj velik bo pred gospodom; in vina, in močne pijače ne bo pil, in bo že v telesu svoje matere s svetim duhom napolnjen. In veliko izraelskih otrok bo preobernal k gospodu, svojemu Bogu. In pojde pred njim v duhu in moči Elijevi, da oberne serca očetov k otrokom, in neverne k modrosti, pripraviti gospodu popolnoma ljudstvo.

Po besedah sv. evangelja in po zasluženji in priprošnji sv. evangelista Lukeža nam odpusti, o gospod, vse naše grehe in hudobije. Amen.

V. Nagle, neprevidene in večne smerti.

O. Reši nas, o gospod!

V. Gospod vsliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj k tebi pride.

Molimo.

O Bog, kateri si nam v prečudenem sakramentu spomin svojega trpljenja zapustil; daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi občutimo.

O Bog! užgi naše obisti in serca z ognjem svetega duha, da ti bomo s čistim telesom služili, in očiščenim sercom dopadli.

Vsemogočni, večni Bog! ki povsod gospoduješ in si povsod pričujoč, ki povsod vse ravnaš in vodiš; usliši naše prošnje in varuj naš kraj, ki si ga vstvaril, da ne bo v njem nobene sovražne moči, ampak da ti bomo po pripomoči sv. duha s pobožnim sercom vsele služili in z očiščenim duhom dopadli; po Jezusu Kristusu, gospodu našem. Amen.

Prosimo te, o gospod! poglej milostljivo v naš kraj in odženi daleč od nas vse sovražne zalezovanja; tvoji angeli naj prebivajo v njem in naj ga v miru varjejo in tvoj žegen naj vedno pri nas ostane. Amen.

Mešnik tretjič s presvetim rešnim telesom blagoslovijo, kakor pri prvem žegnu: **Z** nebeškim žegnom itd.

In kedar se dalje gre, se moli ali poje nasledna pesem:

1. Zapopasti kdo je v stani * čudež, kateri se godi? * Živa vera nam oznani, * kar je skrito pred očmi; * pod podobo bel'ga kruha * je zveličar naš zares! * s pripomočjo svet'ga duha * k nam on pride iz nebes.

2. Vino njega kri postane, * ktera zbriše grehe nam, * če le serca so mu vdane * odpusti on grešnikom. * Na oltarji se daruje * za dolge vsega sveta, * Bog in človek skup kraljuje, * in z očetom vse nam da.

3. Truplu daje jesti, piti; * kar pa je še več, kar to, * naše duše nam nasiti * s svojim mesom in kervjo. * Tode skerbni bod'mo vedno, * da nam v smert ne bo ta jed! * Da jo vživamo le vredno, * prav se presodimo pred.

4. Na kolena se verzimo, * premišljujmo to skrivnost; * Z glasnim petjem ga častimo! * sveta nam je to dolžnost. * Bodi hvaljen za dobrote, * ker neskončno ljubiš nas! * ne za-verzi nas sirote, * smo žalili te vsak čas.

5. Oh, kako smo vender srečni! * Bog poniža sam se k nam. * Vsemogočni stvarnik večni * se stvarem dá vžiti sam! * ti pa, Jezus! moč nam daj, * da po svoji mi zmožnosti * te ljubimo vekomaj.

IV. Evangelje.

Moli, kakor pred prvim svetim evangeljem.

Začetek sv. evangelja po sv. evan-gelistu Janezu.

V začetku je bila beseda, in beseda je bila pri Bogu, in Bog je bila beseda. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je po nji storjeno, in brez nje ne nič storjenega, kar je storjenega. V nji je bilo življenje, in življenje je bilo luč ljudi. In luč v temi sveti, in

tema je ni zapopadla. Bil je človek poslan od Boga, kateremu je bilo ime Janez. Ta je prišel v pričevanje, da je pričeval od luči, da bi vsi verovali po njem. On ne bil luč, ampak da bi pričeval od luči. Bila je prava luč, ktera razsvetli vsakega človeka, kateri pride na ta svet. Na svetu je bil, in svet je po njem storjen, in svet ga ni spoznal. V svojo lastino je prišel, in njegovi ga niso sprejeli. Kolikor pa jih ga je sprejelo, jim je dal oblast božjim otrokom biti, njim kateri, verujejo v njegovo ime; kateri niso iz kervi, ne iz volje mesa, ne iz volje moža, ampak iz Boga rojeni. In beseda je meso postala, in je med nami prebivala (in smo videli njeno čast, kakor čast edinorojenega od očeta), polna milosti in resnice.

Po besedah svetega evangelja in po zasluženji in priprošnji sv. apostola in evangelista Janeza nam odpusti, o gospod, vse naše grehe in hudobije. Amen.

V. Od vsega zlega.

O. Reši nas, o gospod!

V. Gospod vsliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj k tebi pride.

Molimo.

O Bog, kateri si nam v prečudenem sakramentu spomin svojega trpljenja zapustil; daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi občutimo.

Zanesi, o gospod, zanesi svojemu ljudstvu, in ne pripusti, da bi nas nesreče, vojske, hude vremena in nevarnosti nadlegovale, ki si nas s predragim telesom in s predrago kervjo svojega sina, našega gospoda, Jezusa Kristusa odrešil.

Vsemogočni, večni Bog! ki daješ vsem stvarjem jed, ki prevlečeš nebo z oblaki, ki napravljaš zemlji dež in nebeške vrate odpiraš; ki jugu vkažuješ, da se pomiri, ki s perstom svojim zbujaš sever, ki delaš gore od verha doli rodovitne in s svojo vsemogočnostjo zemljo živiš, ki si angelu zapovedal, da ne sme škodovati zemlji, morju, in drevesom; prizanesi nam, ki se te bojimo in usliši naše ponižne prošnje. Na kolenih te prosimo, o gospod! odverni od nas škodljive viharje in hude ure, točo in strelo, pokončaj vse sovražne napade; škodljivo gro-

menje in plohe, potolaži hude vetrove, moč tvoje roke naj nas varuje vsega viharja in gromečega zraka. Prosimo te, pošlji k nam sv. duha, da bo potem, ko bo premagana moč naših sovražnikov, tvoj angel naše polja vsake škode obvaroval; da bomo, kedar se vihar poleže in nas nobena nevarnost hudega vremena več ne straši, svoje molitve v veselji do tebe množili in še gorečnejše opravljali, in ti hvalopeli, ki živiš in kraljuješ, Bog od vekoma do vekoma. Amen.

Mešnik s svetim rešnim telesom četerti žegen dajo govore: **Z** nebeškim žegnom naj bo blagoslovljen, obvarovan in ohranjen ta kraj in vsi, ki v njem prebivajo, tudi polje in pozemeljski sadeži v imeni Boga očeta in sina in sv. duha. Amen.

Na telovo pa mesto tega žegna požegnajo štiri kraje sveta, rekši:

V. Treska in hudega vremena.

O. Reši nas, o gospod.

V. Pomora, lakote in boja.

O. Reši nas, o gospod.

V. Nagle, neprevidene in večne smerti.

O. Reši nas, o gospod.

V. Vsega zlega.

O. Reši nas, o gospod.

V cerkev gredé se moli ali poje nasledna pesem, ali pa litanije v čast presvetega rešnega telesa.

1. Nizko se priklonimo, * častimo Jezusa, * molimo, no hvalimo * svoj'ga zveličarja. * Mi tebe hvalimo, * mi tebe molimo * Jezus v sakramentu * sveto rešno telo.

2. Mi vsi bi oslabeli, * Dab' ne pomagal nam, * da bi pomoč imeli, * se nam daruješ sam. * Mi tebe hvalimo itd.

3. Med nami ti prebivaš, * za nas daruješ se, * nam v serce milost vlivaš, * in zbrišeš grehe vse. * Mi tebe hvalimo itd.

4. Če nas skušnjava moti, * k tebi zavpijemo, * ti nam prideš naproti, * da ne omagamo. * Mi tebe hvalimo itd.

5. Tvoje meso je hrana, * in pitje tvoja kri, * da duša, obvarvana * pred hudim, prav živi! * Mi tebe hvalimo itd.

6. Vsem revnim, zapuščenim * pomoč in trošt deliš, * in nam s kruhom nebeškim * serce razveseliš. * Mi tebe hvalimo itd.

7. Če grešnik greh sovražit', * pokorit' se začne, * ga začneš ti tolažit', * mu zbrišeš grehe vse. * Mi tebe hvalimo itd.

8. O Jezus! kedar pride * življenja zadnji čas, * da strah nas ne obide, * obišči, Jezus, nas. * Mi tebe hvalimo itd.

9. Ti sprejmi duše naše, * o Jezus! v sveti raj; * pastir nebeške paše! * pasi njih vekomaj. * Mi tebe hvalimo itd.

Litanije

v čast

presvetega rešnega telesa.

Gospod, vsmili se nas! Kristus, vsmili se nas!

Gospod, vsmili se nas!

Kristus, sliši nas! Kristus, usliši nas!

Bog oče nebeški,

Bog sin, odrešnik sveta,

Bog sveti duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Jezus, ki iz ljubezni do nas noč in den pri
nas prebivaš,

Jezus, ti živi kruh, ki si iz nebes prišel,

Jezus, ki duše naše k večnemu življenju rediš,

Jezus, zapopadek vseh sladkost,

Jezus, veselje angelov,

Jezus, poželjenje vseh pravih kristjanov,

Jezus, dober pastir svojih ovčic,

Jezus, brez katerega nič ne zamoremo,

Jezus, s katerim vse zmagamo,

Jezus, močna bramba v nevarnostih,

Jezus, naš tovarš na poti življenja,

Jezus, naš tolažnik v britkostih,

Jezus, naš pomočnik v smertni nevarnosti,

Jezus, naša popotnica poslednjo uro,

Jezus, naše edino veselje v svetem raji,

Bodi nam milostljiv; zanesi nam, o Jezus!

Bodi nam milostljiv; usliši nas, o Jezus!

vsmili se nas!

Od vsega hudega,
Od vsega greha,
Od nevrednega obhajila,
Od pozabljivosti na tvojo sveto pričujočnost,
Od nespodobnega zadržanja v tvoji sveti
hiši,
Od zgube tvoje svete ljubezni,
Od vsega grešnega poželjenja,
Po svojem prihodu,
Po svojem rojstvu,
Po svojem kerstu in svetem postu,
Po svoji dobroti, s katero grešnike k sebi
vabiš,
Po svojem vsmiljenji, s katerim skesanim
odpuščaš,
Po svoji ljubezni, s katero si sv. rešno telo
postavil,
Po svojem križu in terpljenji,
Po svoji britki smerti,
Po svojih svetih pet kervavih ran,
Po svojem častitljivem vstanejenji,
Po svojem čudežnem v nebohodu,
Po svoji milosti, s katero nam pri očetu se-
deže pripravljaš,
Po prihodu svetega duha,
Na sodni den,
Mi ubogi grešniki, te prosimo, usliši nas!
Da nam zanesesh,
Da nam odpustiš,
Da nam odpustiš, kar smo grešili z mi-
slimi in djanjem,
Da nam odpustiš, kar smo iz naglosti
grešili,
Da nam odpustiš, kar smo iz hudobne
volje grešili,

reši nas, o Jezusi!

te prosimo, usliši
nas

- Da nam podeliš spoznanje vseh naših grehov,
Da nam podeliš popolnoma kes nad vsemi
grehi,
Da nam daš rajši umreti in vse terpeti, ko te
še enkrat razžaliti.
Da nam milost podeliš se vseh grehov izpo-
vedati,
Da nam podeliš duha prave pokore,
Da nam pri svetem obhajilu duha pobožnosti
podeliš,
Da nas varujes, tvoje presveto rešno telo
nevredno sprejeti.
Da nam vedno poželjenje po tem presvetem
sakramentu podeliš,
Da nas vse žive dni v svoji milosti ohraniš,
Da nam milost daš vse dopolniti, kar smo
pri svetem kerstu obljubili.
Da naše serca s svetim strahom napolniš,
Da nas poslednjo uro milostljivo obiščeš,
Da nas po smerti k sebi vzemeš,
Da nam milost daš, tebe v nebesih vekoma
vživati,
Da našim starišem, učnikom in dobrotnikom
vse dobro podeliš,
Da se vseh terdovratnih grešnikov vsmiliš,
Da duše naših znancev in dobrotnikov iz vic
rešiš,
Da vsem mertvim večni mir in pokoj podeliš,
O sin božji,
O jagne božje, ktero odjemlješ grehe sveta;
zanesi nam, o gospod!
O jagne božje, ktero odjemlješ grehe sveta;
usliši nas, o gospod!
O jagne božje, ktero odjemlješ grehe sveta;
vsmili se nas, o gospod!

te prosimo, usliši nas!

Kristus sliši nas! Kristus, usliši nas! Gospod
vsmili se nas!

Kristus, vsmili se nas! Gospod vsmili se nas!

V. Kruh z nebes si nam dodelil, o gospod.

O. Ki vse sladkosti v sebi ima.

Molimo.

O Bog, ki si nam v prečudežnem
sakramentu spomin svojega terpljenja
zapustil; prosimo te, dodeli nam, svete
skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi
tako častiti, da sad tvojega odrešenja
vedno v sebi občutimo. Ki živiš in
kraljujes od vekoma do vekoma. Amen.

Druge pesmi

**za cerkveni obhod s presvetim
rešnim telesom.**

Kedar se iz cerkve gre.

1. Oj ovčice Jezusove! * poslušajte mili glas. * Oj dušice Kristusove! * ljubi Jezus kliče nas. * Naš pastir med nami hodi, * nas po lepih pašah vodi: * Oh molite — in častite * vsmilečnega Jezusa, * našega zveličarja! * Oh molimo — in častimo * vsmilečnega Jezusa, * našega zveličarja!

2. Lepo zvoní mu zvoníjo, * do nebes hiti njih glas; * svetlo sveče mu goríjo, * molit ga učíjo nas. * Zemlja in nebo ga hvali, * dab' mi tud mu hvalo dali: * Oh zbudite — povzdignite * k Jezusu svoje serce, * v njemu se veselite! * Oh zbudimo — povzdignimo * k Jezusu svoje serce, * v njemu se veselimo!

3. Znamenje svetega križa * kaže nam v nebesa pot; * vsak pred njim se naj poniža, * naj bo hlapec alj gospod. * Da popotni smo, to vemo, * zato zdaj v procesji gremo: * Se trudite — in hodite * zvesto le za Jezusam, * pravo pot on kaže nam. * Se trudimo — in hodimo * zvesto le za Jezusam, * pravo pot on kaže nam.

4. Kakor Jezusu učenci * pot z zelenjem trosli so; * naj cvetejo njemu venci, * rože pot polepšajo! * On dá rožam, da cvetijo, * travnikom, da zelenijo: * Zahvalite — zveselite * njega tud' kristjani vi * z vencom svetih čednosti! * Zahvalimo — zveselimo * njega tud' kristjani mi * z vencom svetih čednosti!

K prvemu evangelju.

5. Štir' obiščemo oltarje, * štiri kraji so sveta; * da nas Jezus hud'ga varje, * Štirem krajem žegen dá, * štiri sliš'mo evangelje * sladke Jezusa povelje: * Ohranite — dopolnite * sveti evangelski glas, * tak bo Jezus vslišal nas. * Ohranimo — dopolnimo * sveti evangelski glas, * tak bo Jezus vslišal nas.

K prvemu žegnu.

6. Lepo vreme, huda ura, * bliskanje in strašen grom, * tebi služi vsa natura, * v tvojih rokah je naš dom. * Da bo zemlja rodovita * dala vina ino žita: * Obljubite — in zročite, * kar imate njemu v čast, * ki ima čez vse oblast. * Obljubimo — in žročimo, * kar imamo njemu v čast, * ki ima čez vse oblast.

Po prvem žegnu.

7. Pervi žegen zadobili * mali otročiči so (smo), * da bi Jezusu služili, * rastli v dobrem prav lepo, * Saj nje (nas) ljubeznivo kliče: * „Najte k meni otročiče!“ * Pristopite — obljubite * njega večno ljubiti, * grešen svet sovražiti. * Pristopimo — obljubimo njega večno ljubiti, * grešen svet sovražiti.

K drugemu evangelju.

8. V starih časih prerokvali * so očaki Jezusa, * ker za vel'ko noč zaklali * jagne so brez madeža. * Kakor Izak na oltarji, * tako Jezus na Kalvarji: * (Oh spoznajte — hvalo dajte!) * iz ljubezni smert stori, * in življenje nam dobi * (Oh spoznajmo — hvalo dajmo!) * iz ljubezni smert stori, * in življenje nam dobi.

K drugemu žegnu.

9. Vojska, lakota, morija, * ostre šibe božje so; * greh jih spleta ino zviija, * da človeštvo tepejo * Kdor se gréha ne varuje, * vselej grenko obžaluje! * Ne grešite — ne žalite * tako dobrega Boga, * ki nas vse tak' rad ima. * Ne grešimo — ne žalimo * tako dobrega Boga, * ki nas vse tak' rad ima.

Po drugem žegnu.

10. Vam o fantje in deklice * drugi žegen Jezus dá, * ki ste svatje in družice * ljubega zveličarja. * V čistem serci on prebiva, * s svojo gnado ga poliva: * Oskerbite — ohranite * čisto dušo in telo, * da vsel' tempel božji bo. * Oskerbimo — ohranimo * čisto dušo in telo, * da vsel' tempel božji bo.

K tretjemu evangelju.

11. Preden se je Jezus ločil, * in življenje za nas dal, * nam v spomin ljubezni zročil * rešno telo, ter je djal: * „To vi v moj spomin storite, * vsele mene se spomnite!“ * Oh spomnite — ponovite * v obhajilu svetemu * vso ljubezen Jezusu! * Oh spomnimo — ponovimo * v obhajilu svetemu * vso ljubezen Jezusu!

K tretjemu žegnu.

12. Smert je sreča za pravične, * sveti raj jim je odpert; * alj nesreča za krivične * je največa — nagla smert. * Da nas ne bi tud' dobila, * brez poboljšanja vmorila: * Pripravljajte — in podajte * se k očetu spet nazaj, * k temu, Jezus, gnado daj! * Pripravljajmo — in podajmo * se k očetu spet nazaj, * k temu, Jezus gnado daj!

Po tretjem žegnu.

13. Tretji žegen zadobijo * dobre žene in moške, * ki za svoje prav skerbijo, * da pošteni so ljudje. * Gospodinje, gospodarji, * poslov in otrok vižarji: * Le učite in svarite, * da vsi Bogu služijo, * tak vse Jezus žegnal bo. * Le učimo — in svarimo, * da vsi Bogu služijo, * tak vse Jezus žegnal bo.

K štertemu evangelju.

14. Kar se v rokah Jezusovih * pri večerji zgod'lo je; * prigodi se v mešnikovih * na oltarji tudi še. * V podobi kruha in vina, * kri, meso je Boga sina: * Ne dvomite — le molite! * da med nami tak' živi, * nja ljubezen to stori. * Ne dvomimo — le molimo! * da med nami tak' živi, * nja ljubezen to stori.

K štertemu žegnu.

15. Jezus, tvoje je terpljenje * nam odperlo vsem nebo; * zdravje, žalost, in življenje * tebi naj zročeno bo! * Vsega hudega nas brani * v svoji milosti ohrani! * Oh prosite — in zdehnite: * Jezus greha reši nas * zdaj ino poslednji čas! * Oh prosimo — in zdehnimo: * Jezus greha reši nas * zdaj ino poslednji čas!

Po šlertem žegnu.

16. Šterti žegen Jezus daja * vsem poštem starčekom, * katerim solnce že zahaja, * in je vabi v večen dom; * da za večnost se skerbijo * in k nebesom hrepenijo. * To storite — in prosite; * da, ker pride nekda smert, * vam bo sveti raj odpert. * To storimo — in prosimo; * da, ker pride nekda smert, * nam bo sveti raj odpert.

Kedar se v cerkev gre.

17. Kar očaki prerok'vali, * kar nas vera zdaj uči, * bomo nekda vse spoznali * tam v presrečni večnosti; * tam v nebesih bo očito, * kar je v sakramentu skrito. * Ne mudite — le hitite * srečno ta v nebesa priť, * z Jezusom se veselit'. * Ne mudimo — le hitimo * srečno ta v nebesa priť, * z Jezusom se veselit'.

18. Kakor z Jezusom veseli * gremo v cerkev zdaj nazaj; * ako bomo prav živeli, * pojdemo tud' v sveti raj. * Ko zdaj rože pod nogami * bodo zvezde tam pod nami. * Vese-lite — in ozrite * se z doline solz v nebo! * ta k očeti pojdemo. * Veselimo — in ozrimo * se z doline solz v nebo! * ta k očeti pojdemo.

19. Čiste duše tam vesele * pri nedolžnem jagneti * bodo novo pesem pele, * spremljale ga z angeli. * Tam bo Jezus in Marija * naša ljuba tovaršija. * Poželujte — in zdihujte: * Ljubi Jezus, kder si ti, * daj, da bomo tudi mi! * Poželujmo — in zdihujmo: * Ljubi Jezus, kder si ti, * daj, da bomo tudi mi!

Moljenje in prošnja

pred najsvetejšim sakramentom.

1. Sem kristjani pritecite * polni vernega duha, * na kolena pokleknite * dol pred svojega Boga! * Pod podobo je častito * tukaj božje jagne skrito: * Češčen bodi vsaki čas * Jezus, ki si rešil nas!

2. Angeli in vsi svetniki * dol stopite na zemljo, * nam bodite pomočniki * rešno prav častit' telo. * Z enim duhom ga hvalimo, * z enim glasom ga častimo: * Češčen bodi vsaki čas * Jezus, ki si rešil nas!

3. Pamet je preslaba naša * prav spoznati to skrivnost, * milost božja doprinaša, * kar ni naša v stan' slabost. * To je čista, žlahtna mana, * vernim dušam v hrano dana: * Jagne božje je le tam, * ki odjemlje grehe nam.

4. Grešniki sem pritecite, * tu je milosti oltar, * Jezusa zvesto prosite, * on bo vslišal svojo stvar; * grenke solze prelivajte, * svoje grehe obžal'vajte, * in prosite vsi Boga, * da vam svojo milost dá.

5. Vsak naj kliče: Bog! daj meni * milost, da se spokorim, * po pregrehi zapuščeni * tebe hvalim in častim. * Daj mi le srečno umreti * in doseči raj tvoj sveti: * S toboj bom se veselil, * tebe hvalil in častil.

Salve Regina.

1. Češčena vsel' kraljica si, o Marija! *
Vsega sveta obramba ti, Alleluja! — *Odpevek.*
— Kerubim vesel' te se, * Serafim popevajte:
* Salve, salve, salve Regina!
2. Ti mati si ja milosti, o Marija! * Po
kteri Bog nam gnad' deli, Alleluja!
3. Ti si življenja sladnost zdaj, o Marija!
* tolažnica na vekomaj, Alleluja!
4. Češčena si zavupanje, o Marija! *
grešnikov pribežališče, Alleluja!
5. O mati, k tebi kličemo, o Marija! *
ker revni otročiči smo, Alleluja!
6. Zdihava revno serce saj, o Marija! *
z doline solz gor k tebi zdaj, Alleluja!
7. Pripročnico te 'mamo mi, o Marija! *
Sej milostivna mati si, Alleluja!
8. Mi grešniki prosimo te, o Marija! *
zapuščenih nas vsmili se, Alleluja!
9. Vsem v nesreči podaj roko, o Marija! *
oberni k nam milo oko, Alleluja!
10. Sej tvoja roka močna je, o Marija! *
ter grehe nam odveže vse, Alleluja!
11. To milost nam izprosi ti, o Marija! *
da grehe spokorimo vsi, Alleluja!
12. Po smerti pa pokaži nam, o Marija! *
ti Jezusa v nebesih tam, Alleluja!
13. Devica lepih čednosti, o Marija! *
si polna božje milosti, Alleluja!
14. Devica, tebe hval'mo mi, o Marija! *
veselje no sladkost si ti, Alleluja!
15. Bog oča, sin in sveti duh, o Marija! *
ti čast in hvalo dava vkup, Alleluja!

NB. Pri takih cerkvenih obhodih se zamo-
rejo tudi druge priložne pesmi peti, kakor po-
stavim: Hvali svet odrešenika. — Kje
je Jezus moje želje? — Lavretanske
litanije. — Pesmi serca Jezusovega
in Marijinega, in druge.

Pohvaljeno ino moljeno
bodi presveto rešno telo
zdaj ino vekoma!

Amen.

Pristavek.

Sveta popotnica.

Premili Jezus, katerega pri svetih cerkvenih obhodih ali procesijah v presvetem sakramentu molimo in častimo, se nam daje v smertni nevarnosti za popotno hrano v večnost, da zamo-remo ž njegovo pomočjo ob smertni uri, v naj-imenitnejšem času svojega življenja, vse skušnjave hudega duha, serčno in srečno premagati, ter v dobrem do konca stanovitni ostati in tako večno življenje doseči. Kakor on sam pravi: „Jaz sem pot, in resnica, in življenje; nihče ne pride k očetu drugači, kakor po meni“. In spet: „Jaz sem živi kruh, ki sem z nebes prišel; ako kdo je od tega kruha, bo živel vekomaj, in kruh, katerega bom jaz dal, je moje meso za življenje sveta... Resnično, resnično vam povem: Ako ne bote jedli mesa sina človekovega, in pili njegove kervi, ne bote imeli življenja v sebi.

Kdor je moje meso, in pije mojo kri, ima večno življenje, in jaz ga bom obudil poslednji den“. (Jan. 6, 51.—55.) Zato pa tudi mora biti naša največa želja s to sveto popotnico se prevideti in oskerbeti, kedar nevarno zbolimo, ker je ta presveti sakrament popotna hrana za večno življenje.

Pa tudi vsaki verni kristjan je dolžen, kedar se presveto rešno telo k boleniku za popotnico nese, temu najsvetejšemu sakramentu ravno tisto čast in moljenje skazati, kakor takrat, ko je v cerkvi za moljenje izpostavljeno ali pa se v procesijah očitno v počastenje nosi.

Kdor torej mešnika s sveto popotnico na stezi sreča, ima že, berž ko mešnika zagleda, se spodobno odkriti in potem Jezusa v najsvetejšem sakramentu pobožno kleče počastiti in pomoliti, in kedar sveti žegen prejme, trikrat na persi terkajé reči: Bodi pozdravljen in moljen, o Jezus! v svetem rešnem telesu. O Jezus! vsmili se me. O Jezus! poglej na me. O Jezus! odpusti mi vse moje grehe. Amen. — O Jezus! ti zdravje bolenih! daj bolnemu svojo pomoč, da mu bo srečno ozdravit', ali pa umretimogoče. Daj njemu vredno prejeti tvoje presveto telo, da mu bolezen ne bo k smerti, ampak k zveličanju. Amen. Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu očeti itd.

V nekterih krajih pa je tudi lepa navada, da se bližni sosedje, in drugi verni, katerim okolščine dopuščajo, nekaj pota od bolnikove hiše zberejo in Jezusa s svetimi pesmimi in pobožnimi molitvami ponižno počastijo, ter do bolnika lepo spremijo, in še tam, dokler svete opravila terpijo, pobožno za bolnika molijo, ali pa sveto pesem zapojejo. Pri taki priložnosti bi se mogla tudi ktera poprejšnih pesmi zapeti alj pa nasledne.

K žegnu.

1. Pripognimo se kristjani! * rešno vidimo telo, * združeni zapojmo zbrani, * da nas Jezus vslišal bo. * Sveto, sveto, črez vse sveto * rešno Jezusa telo * bodi večno moljeno!

2. Za žegen sveti prosimo: * Žegnaj nas in celi svet! * da tebi zvesto služimo, * za to te prosimo spet. * Sveto, sveto itd.

3. Kedar bode nam umreti, * Jezus nezapusti nas! * daj nam takrat vsem prijeti * vredno tebe zadnji čas. * Sveto, sveto itd.

4. O Marija, tolažnica! * k tebi pribežimo zdaj; * bodi naša priprošnica, * v vsch nadlogah trošt nam daj. * V smertni uri nam pomagaj, * spremljaj v večnost nas tud' ti, * da se noben ne zgubi!

Sveto rešno telo,

popotnica v večnost.

1. Pritecite, pokleknite * pred gospoda vsi na tla; * počastite in molite * svojega zveličarja. * Sveto, sveto, čez vse sveto * Jezusa rešno telo * v testamentu, v sakramentu * v živ spomin postavljeno.

2. Ne pozabi, k sebi vabi * svoje, ko so zdravi še; * so v bolezni, poln ljubezni * sam do njih poniža se. * Sveto itd.

3. On rešenje, tolaženje * naše je, ko živimo; * on vstajenje in življenje * naše bo, ko vmerjemo. * Sveto itd.

4. On je v sreči in nesreči * najboljši prijatelj nam; * so pustili v zadnji sili * drugi vsi, ostane sam. * Sveto itd.

5. Če bolenje in terpljenje * nas kraj groba pripelja; * on je hrana slabim dana — * v večnost je popotnica. * Sveto itd.

6. V njega upa in zaupa * človek, ko ima še moč; * k njem zdihuje, v njem miruje * ko se bliža smerti noč. * Sveto itd.

7. Za bolnika pomočnika * se, o Jezus! skaži zdaj; * da bi peli vsel veseli — * peljaj nas vse k sebi v raj! * Sveto itd.

Marija mati milostna.

1. Če nas hudobno moč zatira, * nadloga
britka nas mori, * vse upanje rešenja vmira,
serce pobito koperni. * O takrat povzdignimo
glas: * Marija mati milosti! * Marija mati
milosti! * o sliši, nezapusti nas!

2. Če nas obidejo težave * in pride stiske
hud vihar; * če nas obdajajo skušnjave, * o
ne obupajmo nikar! * Le kličimo serčno dru-
goč: * Marija mati milosti! * Marija mati mi-
losti! * pridi, pridi nam v pomoč!

3. Če ti v bolezni in slabosti * telo ope-
šano medli, * in teža notranje britkosti * oto-
žnega duha mori. * O takrat serce zdihne naj:
* Marija mati milosti! * Marija mati milosti!
* oh obnemagat' mi ne daj!

4. Če vest te peče brez ponéhe, * nikar v
obup se ne podaj; * zapusti naglo grob pre-
grehe, * glej! čas je milosti še zdaj. * Le
moli, kliči prav 'z serca: * Marija mati mi-
losti! * Marija mati milosti! * o prosi za me
grešnika!

5. In kadar strašna ura bije, * življenja
pride zadnji boj, * ko nas mertveški pot zalije,
* že sodbo vid'mo pred soboj. * O prosimo
za tisti čas: * Marija mati milosti! * Marija
mati milosti! * takrat ti ne zapusti nas!

6. Vselej nam mati mila bodi, * da tvoje
hvalimo ime, * dobrote tvoje vsi narodi *
spoznajo naj, in te slové. * Da eden se razlega
glas: * Marija mati milosti! * Marija mati
milosti! * češčena bodi večni čas! Amen.

Molitve za srečno smert.

Gospod Jezus Kristus, Bog dobre, oče vsmiljenja! s ponižnim in zgrevanim sercom k tebi pridem in ti priporočim svojo zadnjo uro, in vse, kar me po tisti v večnosti čaka.

Kedar moje oterpnjene noge me bodo opominjale, da moje potovanje na tem svetu k konci gre; takrat, usmiljeni Jezus, vsmili se me!

Kedar moje trepetajoče in oslabljene roke ne bodo mogle več objeti tebe, o križani Jezus! in te bom zoper svojo voljo položil na posteljo svojih britkost; takrat, usmiljeni Jezus, vsmili se me!

Kedar bodo moje temne in spremenjene oči pri groznem strahu bližne smerti le medle in mertveške poglede na te obračale; takrat, usmiljeni Jezus, vsmili se me!

Kedar bodo moje merzle in terpetajoče usta zadnjokrat zgovorile tvoje presveto ime; takrat, usmiljeni Jezus, vsmili se me!

Kedar bode moje blede in vpadjeno lice pričujoče s pomilovanjem in grozo navdajalo, in kedar bodo moji z mertveškim potom politi lasi na moji glavi po koncu stali, in oznanovali, da je moja smert blizo; takrat, usmiljeni Jezus, vsmili se me!

Kedar bodo moje ušesa se za zmirom zapirati začele človeškim pogovorom, in se bodo odperle, da slišijo tvoj glas, kateri bo zgovoril nespremenljivo sodbo, po kateri bo moja srečna ali nesrečna večnost razsojena; takrat, usmiljeni Jezus, vsmili se me!

Kedar bode moja domišlija (pamet) od groznih in strašnih prikazni vsa zmotena in v smertne britkosti vtopljenjena, in kedar bo moj dub nepokojen zavoljo svojih grehov in iz straha tvoje pravice se bojeval z angelom teme, kateri bo mi iskal odvzeti veseli spomin tvojega vsmiljenja, da bi me tako v obupanje pahnol; takrat, usmiljeni Jezus, vsmili se me!

Kedar bo moje slabo serce vterpuno od bolečin bolezní in z grozo smerti napolnjeno, in omedleno zavoljo

prizadevanja in vojskovanja s sovražnikom mojega zveličanja k tebi zdihavalo; takrat, usmiljeni Jezus, vsmili se me!

Kedar bom točil svoje zadnje solze v znamenje svojega razdjanja, vzemi jih v dar sprave, da umerjem kakor ofer pokore. V totem strašnem hipu (trenutku), usmiljeni Jezus, vsmili se me!

Kedar bodo moja žlahta in prijatelji okoli mene klečali, in zavoljo mojega britkega stana žalovali in za me tebe na pomoč klicali; takrat, usmiljeni Jezus, vsmili se me!

Kedar bom zavednost vseh počutkov zgubil, kedar bo celi svet spred mene zginol, in kedar bom zdihaval v britkosti smertnih težav in v mrtveških medlovicah; takrat, usmiljeni Jezus, vsmili se me!

Kedar bodo zadnji zdihleji serca dušo silili se telesa ločiti, sprejmi je kakor poganjke svete nepoterpežljivosti s toboj se kmało sklenoti; o takrat, usmiljeni Jezus, vsmili se me!

Kedar bo moja duša že mi na ustnicah, in šla za zmirom iz tega sveta, in bo pustila moje truplo blede, mrtvo in brez življenja; vzemi razdjanje mojega bitja v dar zvestobe, ki jo prinesem tvojemu božjemu veličastvu; in takrat, usmiljeni Jezus, vsmili se me!

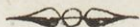
Kedar bo slednič prišla moja duša pred te, in prvič gledala nevmerjočo svetlobo tvojega veličastva; ne zaverzi je od svojega obličja, ampak jo vzemi v preljubeznivo naročje svoje milosti, da bom večno prepeval tvojo čast in slavo. Usmiljeni Jezus, vsmili se me! Amen.

Molimo.

O Bog, ki si nas k smerti obsodil in nam hip in uro naše smerti zakril; dodeli, da bom vse dni svojega življenja v pravičnosti in svetosti preživel, in da bom vreden v tvoji sveti ljubezni iz tega sveta se ločiti; po zasluženji našega gospoda Jezusa Kristusa, kateri s toboj živi in kraljuje v

edinosti svetega duha, Bog od vekoma do vekoma. Amen.

Jezus, Marija in Jožef! stojte mi na strani v mojem zadnjem smertnem vojskovanji; Jezus, Marija in Jožef! v miru z vami naj se loči moja duša. Amen.

Zapopadek.

	Stran
Molitva pri obiskovanji presvetega rešnega telesa	3
Vsi jeziki povzdignite	8
Hvali Sion zveličarja	9
I. Evangelje	10
Praznika svetega	13
II. Evangelje	14
Pridi molit, o kristjan!	17
III. Evangelje	18
Zapopasti kdo je v stani	20
IV. Evangelje	24
Nizko se priklonimo	25
Litanije presvetega rešnega telesa	26
Oj ovčice Jezusove!	30
Sem kristjani pritecite	35
Češčena vsel kraljica si	36
Sveta popotnica	38
Pesem k žegnu	40
Pesem od svete popotnice	41
Če nas hudobna moč zatira	42
Molitve za srečno smert	43

Stran

3

8

9

10

13

14

17

18

20

24

25

26

30

35

36

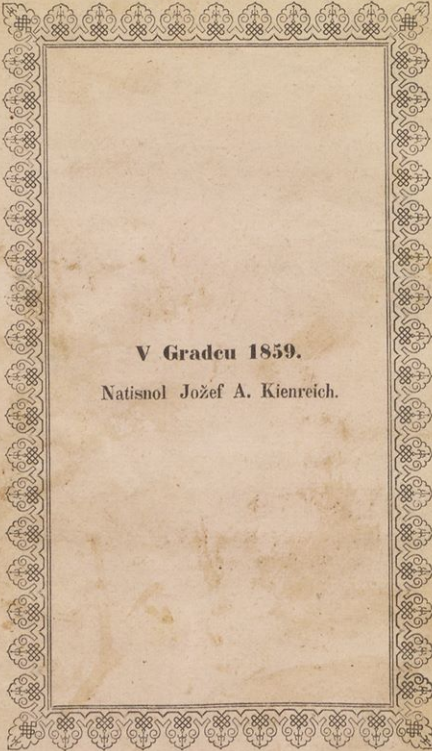
39

40

41

42

43

V Gradcu 1859.

Natisnol Jožef A. Kienreich.